

ॐ
भज गोविन्दं
Bhaja govindam
Ādi Śaṅkarācārya

1

Uctívej Góvindu, uctívej Góvindu,
Góvindu uctívej, hlupáku.
nadejde čas, kdy (tě)
žádná gramatika nezachrání.

2

Ó hlupáku, zanechej touhy po získávání bohatství.
V mysli prosté tužeb zaměř intelekt na skutečnost.
Tím, co získáváš a co ti bylo dáno za vlastní skutky,
tímto bohatstvím upokoj svou mysl.

3

Spatříš-li plnost ňader a pupek ženy,
nezpívej v opojném poblouznění!
O tom, že jsou to modifikace masa, tuku a tkání,
rozjímej v mysli neustále, znovu a znovu.

4

Tak jako se hýbe kapka vody na lístku lotosu,
tak je i život krajně vrtkavý.
Věz, že nemocí pýchy zasažen
a utrpením ochromen je celý svět.

5

Dokud se člověk zabývá získáváním jmění,
potud je mu rodina silně oddána.
Později má tělo zchátralé
a nikdo v domě se na něj ani nezeptá.

6

Dokud je v těle usazen životní dech,
potud je doma o člověka zájem.
Ty (životní sílo) jsi odešla s dechem při zániku těla
a toho těla se děsí i vlastní žena.

7

Jako malý chlapec je člověk zabraný do her,
jako mladík je poután k ženám,
jako stařec se utápí ve starostech.
Nikdo se neupíná k nejvyššímu Brahman!

8

Kdo je tvá manželka, kdo je tvůj syn?
Tento koloběh bytí je velmi podivný.
Čí jsi a odkud jsi přišel?
O podstatě toho zde rozejímej, bratře!

9

Ve spojení se skutečným, je tu nepřipoutanost,
v nepřipoutanosti je tu stav prostý klamu,
ve stavu prostém klamu je tu neochvějná pravda
a v neochvějné pravdě je tu osvobození zaživa.

10

Odešlo-li období touhy, kde je vášnivé vzrušení?
Vyschla-li voda, kde je jaký rybník?
Bez majetku a bez prostředků, kde je jaká rodina?
A je-li poznána Skutečnost, kde je koloběh zrození a smrti?

11

Nebud' pyšný na bohatství, společnost přátel ani na mládí,
všechno v mžiku odnese čas.
Opusť vše, co má povahu máji,
a skrze poznání vstup do stavu Brahman.

12

Den za dnem, noc za nocí, večery a rána,
zima za zimou, jaro za jarem, vše přichází a zase odchází.
Čas si hraje a život ubíhá,
a přesto se člověk nevymaní z proudu nadějí.

13

Dvanácti kvítky veršů bylo beze zbytku
vyloženo tomuto učenci gramatikovi
celé učení těmi, kdo jsou znalí skutečného poznání
a jsou božskými útočišti milostí obdařeného Šankary
/u svatých nohou milostí obdařeného Šankary./

14

Kdo je tvá manželka, že se staráš o majetek?
Ó pomatenče! Copak nemáš, kdo by tě vedl?
Ve třech světech jedině společenství moudrých lidí
je plavidlem překonávajícím oceán zrození.

15

Ten má vlasy spletené, ten oholené či vytrhané,
ten má šafránové roucho. Tolik vnějších podob!
Hlupák vidí, a přece nevidí,
že tolik vnějších podob je jen kvůli živobytí!

16

Údy jsou ochablé, hlava šedivá či holá,
ústa se stala bezzubými.
Stařec chodí opíraje se o hůl,
a přesto se nevzdává naděje ve hmotné tělo.

17

Vpředu oheň, vzadu Slunce,
v noci kolena u brady,
almužnu v dlani, přebývá pod stromem,
a přesto se nevymaní ze sítě nadějí.

18

Vykoná pout' na svaté místo Gangáságara,
dodrží náboženské předpisy, rozdává milodary.
Jak však praví všechna učení, bez poznání
nedosáhne osvobození ani po stu zrozeních.

19

Přebývat pod stromem na posvátném místě,
zemi mít za lože a kůži místo šatů,
zřeknout se veškerého vlastnictví i požitků.
Komu by nelpění nečinilo potěšení?

20

Je oddán praxi jógy nebo má radost z požitků,
užívá si společnost lidí nebo samotu.
Však jen ten, jehož mysl radostně spočívá v Brahman,
jen ten se raduje neustále, raduje doopravdy.

21

Pokud byl z Gíty nastudován alespoň kousek,
z vod Gangy vypita alespoň kapička,
Ničitel démona, Murári, uctěn alespoň jedinkrát,
takový se se smrtí nedohaduje.

22

Zrození za zrozením, smrt za smrtí,
zas a zas spočívát v matčině lůně.
Zde, v koloběhu života a smrti, tak obtížně překročitelném,
ochraňuj mě, prosím, svou bezmeznou milostí, ó Murári!

23

(Báseň) o Milovaném složená asketou na ulici,
cesta osvobozená od dobrého a zlého.
Mysl jógina ustálena praxí jógy
se raduje spontánní radostí dítěte.

24

„Kdo jsi ty, kdo jsem já, odkud jsem přišel?“

„Kdo je má matka a kdo je můj otec?“

Přemítej o koloběhu vlastní existence,
jakmile opustíš všechny ty snové představy!

25

V tobě i ve mně, všude je jeden jediný všeprostupující Višnu.

Zbytečně se na mě hněváš, ty netrpělivý.

Za všech okolností zůstaň neutrální, vyrovnané mysli,
chceš-li vbrzku stavu boha Višnu dosáhnout.

26

U nepřátel, přátel, synů či příbuzných

se nesnaž o rozepři ani o spojenectví.

V každém bez výjimky spatřuj nejvyšší Já
a zcela opust' nevědomost plynoucí z dělání rozdílů.

27

Kdo se vzdal touhy, hněvu, chamtivosti a iluze,

pak vlastní Já vidí jako so'ham, „já jsem On“.

Hlupáci, jimž chybí poznání Já,
uvěznění ve stavu utrpení jsou (jím) spalování.

28

Je třeba zpívat Tisíc jmen (boha Višnu),

je třeba bez ustání rozjímat o podobě Pána Šrí,

je třeba mysli ukazovat směr ve společnosti moudrých lidí,

a je třeba potřebným darovat to, co bylo nabyto.

29

Podléhá snadno tělesné rozkoši,

pak se však, běda, v těle objeví nemoc.

A ačkoli útočištěm ve světě je (pouze) smrt,

přece (své) nesprávné jednání neopouští.

30

Bud' si neustále vědom toho, že bohatství není výhra,

ve skutečnosti z něj nepochází ani zrnko štěstí.

I ten, kdo má bohatství, se bojí o syna.

Takový je všude platný řád věcí.

31

Ovládnutí dechu, stažení smyslů,

rozlišování (věčného od pomíjivého), vnitřní tázání,

či meditaci spojenou s recitací mantry

dělej s pozorností, s velkou pozorností.

32

**Bud' plně oddán lotosovým nohám učitele
a brzy budeš osvobozen z koloběhu života a smrti.
Takto skrze ukázněnost smyslů a mysli
uzříš Boha ve svém vlastním nitru.**

33

**Jistý hlupák, učenec,
horlivý v učení se gramatice,
byl božskými žáky milostí obdařeného Šankary
poučen a probuzen.**

Tak je dokončena Mohamudgara, Kladivo na zaslepenost, neboli Bhaja Govindam.

